

« zurück blättern vor »

RUMELPIKIETA subst. f. sgl., ab 1841; ‘Kartenspiel für zwei Personen’
– ‘gra w karty dla dwóch osób’: 1841 Wilk.P.Wieś II 72, DOR *Widział się
zmuszonym (...) zostawić niedokończoną partią rumelpikiety, wybiegając dla
czynienia honorów przybyłym z Sarniewa.* o (1882) 1953 Zag.Chochl. 144,
DOR *Gdy tylko przyszedłem, zasadzał mnie natychmiast do rumelpikiety,
a że grać wcale nie umiem (...) musiałem każdą taką zabawę kilkoma
złotymi opłacić.* o [LBel.] (1887) 1895 Chmielow.Powieśc. 213, DOR *Jedynę
jej zatrudnienie stanowiły ulubione tryki i owce, leczenie wieśniaków,
pasjans i rumelpikieta.* – SW, DOR (daw.). ◊ **Etym:** nhd. *Rummel-piquet*
subst. n., ‘Zahl der gleichfarbigen Karten im Piquet-Spiel’, GRI. ◊ **Konk:**
↑*rumel*. ❖ Das Genus ist wohl nach poln. *pikieta* (zum frz. *piquette* f.)
‘Pikett, ein Kartenspiel’ nachgebildet (vgl. den Erstbeleg bei Kraj[[ewski]]
Pod. von 1784, L), wo das Wort bereits als alt bezeichnet wird). Nach
GLOGER wurde in der sächsischen Zeit (Ende des 17. Jhs. bis 1763) *rumel
pikieta* “mit Postboten” (z *pocztylionami*) gespielt.

« zurück blättern vor »